

PIECZĘTOWANIE (7) *sb n*

Pierwsze e, o oraz a jasne; teksty nie oznaczają -é.

sg N pieczętowani(e) (1). ◇ G pieczętowania (2). ◇ A pieczętowani(e) (1). ◇ I pieczętowani(e)m (1). ◇ L pieczętowaniu (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. pieczęć.

I. Rzeczownik od „pieczętować”: *opatrywanie pieczęcią; consignatio Cn [w tym: czego (5)] (6) : Articulus o pieczętowaniu przypożwaw ZapWar 1545 nr 2646, 1545 nr 2646; Signatorius, signatorius annulus, Pierścień do pieczętowania listów. Mącz 392a; MWilkHist D.*

W charakterystycznych połączeniach: pieczętowanie listów, przypożwaw; pierścień do pieczętowania.

Przen (2) : przez Duchá ś. náznacza y pieczętuie duŕze naŕze nieiákim znákem ktory chárákterem álbo piátnem zowá O tym pięczętówániu ták Páweł Swięty mowi: [...] WuŕJud 165v.

pieczętowanie czego (1): Tyś myśli moiey kochaniem/ Miłóści pięczętówániem: Tyś IESV mym vwielbieniem LatHar 64.

II. Rzeczownik od „pieczętować się”: *używanie herbu (1) :*

Wyrażenie: »pieczętowanie czerwonym woskiem« = opatrywanie swoich dokumentów pieczęcią herbową w kolorze czerwonym; przywilej nadawany za szczególne zasługi (1): Sirádzánie skąd máią wolność pięczętówánia czerwonym wołkiem. StryjKron 527 marg.

Cf PIECZĘTOWAĆ, PIECZĘTOWAĆ SIĘ